Nr. 4. 1933.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 21. stycznia 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

L. O. XII. 7/1/33.

Obwieszczenie

Stefan Mrowiec z Janowa, kolonja Nikiszowiec, ulica Kolejowa 7 zamierza na nieruchomości położonej w Brzęczkowicach-Słupnej zapisanej w księdze wieczystej nr. 165 wybudować i uruchomić odlewnię metali.

Zamiar ten podaje się po myśli § 17 ordynacji przemysłowej do publicznej wiadomości z tem, że:

a) ewentualne zarzuty o ile nie są natury prywatno-prawnej wnosić należy do tut. Wydziału Powiatowego w terminie prekluzyjnym 14-dniowym, licząc od dnia następnego po ukazaniu się tego ogłoszenia w Gazecie Urzędowej powiatu Katowickiego, pisemnie w 2 egzemplarzach albo do protokołu,

b) po upływie wymienionego terminu w postępowaniu tem nie można już podnosić zarzutów.

Odnośne opisy, rysunki i plany wyłożone są w Urzędzie Okręgowym w Brzezince do publicznego wglądu w godzinach służbowych.

W celu rozpatrzenia ewentualnych w terminie wniesionych zarzutów wyznaczona zostanie ustna rozprawa w tut. Wydziale Powiatowym.

Na rozprawę tę wezwani zostaną tak wnioskodawca jak również sprzeciwiający się z ostrzeżeniem, że także w razie niezjawienia się ich, wniesione zarzuty rozpatrywane będą.

Katowice, dnia 17 stycznia 1933 r.

Starosta
Dr. Seidler.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1932 r.

w sprawie ustalenia monopolowej ceny nabycia za spirytus, który będzie odpędzony i dostarczony Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w ciągu kampanji gorzelniczej 1932/33 r.

Na podstawie art. 70 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) oraz art. 10 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Podstawową cenę monopolową za 1 hektolitr 100 % spirytusu surowego, który w ciągu kampanji 1932/33 r. będzie odpędzony i dostarczony na kontyngent zakupu Państwowego Monopolu Spirytusowego przez gorzelnie rolnicze loco wagon najbliższej od gorzelni czynnej towarowej stacji kolejowej względnie loco statek najbliższej przystani, ustala się w wysokości następującej:

		Złotych za 1 hl 100 %
dla wojew.	warszawskiego	71,47
„ „	łódzkiego	69,50
„ „	kieleckiego	72,44
„ „	lubelskiego	71,23
„ „	białostockiego	77,62
„ „	wileńskiego	80,88
„ „	nowogródzkiego	79,10
„ „	poleskiego	80,19
„ „	wołyńskiego	74,23
„ „	poznańskiego	65,28
„ „	pomorskiego	69,28
„ „	krakowskiego	72,63
„ „	lwowskiego	73,41
„ „	stanisławowskiego	72,43
„ „	tarnopolskiego	70,67
„ „	śląskiego	75,35

§ 2. Monopolową cenę nabycia spirytusu surowego, który będzie odpędzony i dostarczony z gorzelni przemysłowych w ciągu kampanji 1932/33, ustala się w wysokości następującej.

a) za spirytus kontyngentowy z produkcji gorzelni przemysłowych, z wyłączeniem drożdżowych

za 1 hl 100 % — zł 60,32

b) za spirytus kontyngentowy z produkcji gorzelni drożdżowych

za 1 hl 100 % — zł 38,39

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: A. Prystor

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 115 z dn. 24. XII. 1932 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 grudnia 1932 r.

w sprawie czasowego zmniejszenia liczby dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, w odniesieniu do niektórych kategoryj bezrobotnych robotników sezonowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 41 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, której tekst jednolito został ogłoszony w załączniku do obwieszczenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555), zarządzam co następuje:

§ 1. Zmniejsza się do 4-ch liczbę dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia w okresie 12 miesięcy przed dniem zgłoszenia prawa do zasiłku, w odniesieniu do bezrobotnych robotników sezonowych wszystkich kategoryj, za których wkładka wynosi 4% (§ 1 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 559), na warunkach wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Postanowienie poprzedniego paragrafu odnosi się do tych robotników sezonowych, którzy zgłosili lub zgłoszą swe prawo do zasiłków w okresie od dnia 1 grudnia 1932 r. do 31 stycznia 1933 r.

Bezrobotni robotnicy sezonowi, którzy przed 1 grudnia 1932 r. zgłosili swe prawo do zasiłków, lecz zasiłków tych nie uzyskali z powodu braku warunku, przewidzianego w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, mogą do dnia 31 stycznia 1933 r. dokonać ponownego zgłoszenia prawa do zasiłków. W tym jednak wypadku przy ustaleniu okresu uprawnień bezrobotnych do świadczeń wzięta będzie za podstawę data ponownego ich zgłoszenia o zasiłek.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: Hubicki.

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 115 z dnia 24. XII. 1932 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI W POROZUMIENIU Z MINISTREM POCZT I TELEGRAFÓW.

z dnia 29 grudnia 1932 r.

o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnem i karnem.

Na podstawie art. 863 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932r. Nr. 112, poz. 934), art. XIII przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 83, poz. 652), art. 675 kodeksu postępowania karnego Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725), oraz art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 12, poz. 57) zarządza się co następuje:

§ 1. Pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem, przeznaczone dla stron, ich pełnomocników, świadków, biegłych i tłumaczów w miejscowym okręgu doręczeń urzędów pocztowych i w okręgu doręczeń listonoszów wiejskich, mogą być przez sądy nadawanie i przez pocztę doręczane na całym obszarze Państwa, bądź jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, bądź też jako polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Pisma sądowe, wysyłane pocztą w postępowaniu cywilnem i karnem, podlegają taryfowym opłatom pocztowym z wyjątkiem pism w postępowaniu karnem, przeznaczonych do doręczania poza miejscem siedziby sądu wysyłającego.

Pisma prokuratur w sprawach karnych uważane są na narówni z pismami sądów karnych.

§ 2. Pisma sądowe będą wysyłane jako polecone przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru, jeżeli zawierają dokumenty, które mają znaczenie dla stron i których zaginięcie mogłoby spowodować odpowiedzialność Skarbu Państwa.

Pozostałe pisma sądowe i prokuratorskie doręcza się przez pocztę, jako zwykłe przesyłki listowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

§ 3. Przesyłki listowe, wysyłane do adresatów (§ 1), zamieszkałych w zamiejscowym okręgu pocztowym i poza okręgiem doręczeń listonosza wiejskiego, będą przez urząd pocztowy zwracane bezzwłocznie sądowi wysyłającemu. Powrót zwrotu oznaczony będzie odręcznie lub zapomocą przylepionej na przesyłce kartki z napisem: Sądowi . . . w . . zpowrotem, ponieważ miejsce zamieszkania adresata znajduje się poza okręgiem doręczeń pocztowych".

§ 4. Pisma sądowe, przeznaczone do doręczenia przez pocztę, należy oddawać urzędowi pocztowemu zamknięcie pieczęcią urzędową sądu wysyłającego. Na zewnętrznej stronie przesyłki należy prócz dokładnego adresu, podać nazwę wysyłającego sądu i sygnaturę sprawy, a nadto umieścić u dołu napis: „Polecone za zwrotnem poświadczeniem odbioru", jeżeli pismo wysyłane jest jako list polecony, lub też tylko: „Za zwrotnem poświadczeniem odbioru", jeżeli pismo wysyłane jest jako list zwykły oraz napis: „Sprawa cywilna — karna — opłata pocztowa kredytowana — wolna od opłaty pocztowej".

Jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin, należy na jej zewnętrznej stronie umieścić wyrazy: „Termin dnia . . . .".

Powyższe napisy mogą być dokonane zapomocą stosownych pieczątek.

§ 5. Do każdej przesyłki za zwrotnem poświadczeniem odbioru sąd wysyłający dołącza formularz zwrotnego poświadczenia odbioru (wzór Nr. 1), na którym w części 1 wpisuje nazwę sądu, sygnaturę sprawy (§ 4 ust. 1) i adres odbiorcy.

Zwrotne poświadczenie odbioru należy przytwierdzić do zewnętrznej strony przesyłki w ten sposób, aby bez oddzielenia poświadczenia można było na niem umieścić odcisk datownika pocztowego urzędu nadawczego oraz aby poświadczenie można było oddzielić od przesyłki bez obawy jej uszkodzenia.

§ 6. Wszelkie pisma sądowe w postępowaniu cywilnem i karnem należy nadawać w urzędzie pocztowym zapomocą „Pocztowej książki nadawczej przesyłek sądowych w postępowaniu cywilnem — karnem" (wzór Nr. 2). Książkę tę prowadzi urzędnik biura podawczego.

W rubryce 2 pocztowej książki nadawczej należy wpisać ogólną ilość listów zwykłych za zwrotnem poświadczeniem odbioru, w następnych zaś rubrykach 3—6 należy wpisać szczegółowo stosownie do nadruku, każdą wysyłaną przesyłkę poleconą za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Wpisy do karty pocztowej książki nadawczej uskutecznia się podwójnie (przy użyciu kalki). Drugi egzemplarz karty, przeznaczony do użytku poczty, urzędnik pocztowy oddziela z książki nadawczej, gdy cała stronica zostanie wypełniona, a w razie nadawania listów poleconych — po każdorazowem nadaniu listów poleconych.

Urzędnik pocztowy, przyjmujący przesyłki, potwierdza ich odbiór w książce nadawczej swym podpisem i wyciśnięciem datownika, a nadto co do przesyłki poleconej, wpisuje pocztowy numer nadawczy tej przesyłki, zaznacza ten numer również na właściwem zwrotnem poświadczeniu odbioru i umieszcza odcisk datownika na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru.

§ 7. Pocztowych książek nadawczych przesyłek sądowych należy używać oddzielnych w postępowaniu cywilnem, a w postępowaniu karnem — oddzielnych dla przesyłek miejscowych i oddzielnych dla przesyłek zamiejscowych.

§ 8. Pisma sądowe doręcza się adresatowi w miarę możności do rąk własnych w jego mieszkaniu, w biurze, w lokalu przemysłowym lub handlowym, lub też tam, gdzie adresata się zastanie, — jeżeli tożsamość jego osoby nie budzi wątpliwości. Adresat nie może wymówić się prawnie od przyjęcia pisma ze względu na miejsce doręczenia.

§ 9. W razie nieobecności adresata w domu pismo sądowe doręcza się dorosłemu domownikowi adresata; a w braku domownika — sąsiadowi lub dozorcy domu, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami procesowymi adresata i oświadczą gotowość przyjęcia przesyłki i doręczenia jej adresatowi.

Dla adresata nieobecnego w lokalu biurowym, przemysłowym lub handlowym, można doręczyć pismo którejkolwiek z osób w lokalu tym zatrudnionych.

§ 10. Doręczenia szeregowym w czynnej służbie wojskowej, policji państwowej i straży granicznej dokonywa się przez władzę bezpośrednio przełożoną.

Pisma sądowe, przeznaczone dla korporacji, spółki, stowarzyszenia, zakładu lub związku, albo dla obrońcy lub pełnomocnika strony, można w razie nieobecności w lokalu biurowym osoby, uprawnionej do działania w ich imieniu, doręczyć zastępczo do rąk kogokolwiek z personelu biurowego, a w braku takiej osoby do rąk dozorcy domu, w którym biuro się znajduje. Przy doręczeniu tem mają zastosowanie postanowienia podane w § 9 ust. 1.

Doręczenia urzędom państwowym lub samorządowym dokonywa się do rąk ustanowionego do odbioru pism funkcjonarjusza lub przełożonego urzędu.

§ 11. Doręczenie zastępcze (§§ 9 i 10 ust. 2) do rąk domownika, sąsiada lub dozorcy domu jest dopuszczalne także wówczas, gdy istnieje możność doręczenia pisma do rąk własnych adresatowi w innem miejscu tej samej miejscowości, np. w biurze albo lokalu przemysłowym lub handlowym adresata zamiast w jego mieszkaniu.

Organ doręczający nie ma obowiązku ani kilkakrotnie usiłować zastać adresata, aby do jego rąk pismo osobiście doręczyć, ani też kierować pisma, celem doręczenia do innego miejsca, np. biura albo lokalu przemysłowego lub handlowego.

Doręczenie zastępcze (§§ 9 i 10 ust. 2) nie może być stosowane, jeżeli sąd w adresie pisma sądowego wyraźnie wyłączy zastępcze doręczenie w sposób bądź ogólny, bądź w stosunku do oznaczonych osób.

Jeżeli obie strony w procesie sądowym zamieszkują w jednym domu, sąd powinien wyłączyć doręczenie zastępcze (§§ 9 i 10 ust. 2) o czem należy zaznaczyć na kopercie przy pomocy pięczątki: „Doręczenie zastępcze wyłączone", poczem należy wymienić te osoby, do rąk których doręczenie zastępcze jest niedopuszczalne.

§ 12. W razie niemożności doręczenia pisma sądowego za zwrotnem poświadczeniem odbioru w sposób podany w §§ 8 — 11 należy złożyć pismo w miejscowym urzędzie gminnym (magistracie) lub w oddawczym urzędzie pocztowym, na drzwiach zaś mieszkania lub biura, albo lokalu przemysłowego lub handlowego adresata przybić zawiadomienie (wzór Nr. 3), komu pismo doręczono lub gdzie je pozostawiono. Określenie „przybicie" obejmuje każde przytwierdzenie, usuwalne tylko działaniem zewnętrznem.

W razie odmowy przyjęcia pisma przez adresata lub jego domownika, pozostawia się je w miejscu doręczenia, a gdyby to było niemożliwe, składa się je, — uprzedzając o tem adresata lub jego domownika, — w miejscowym urzędzie gminnym (magistracie) lub w oddawczym urzędzie pocztowym.

Urząd w którym złożono pismo sądowe, wydaje je adresatowi po jego zgłoszeniu się, atoli doręczenie uważa się za uskutecznione z chwilą złożenia pisma.

Pismo sądowe, złożone w urzędzie pocztowym, przechowuje urząd pod zamknięciem przez dni 14, licząc od dnia złożenia. Adresatowi, zgłaszającemu się w ciągu tego czasu, wydaje się przesyłkę poleconą po podpisaniu przez niego pocztowego dowodu odbioru, zaś przesyłkę zwykłą za osobnem po-

twierdzeniem odbioru. Niepodjęte w ciągu tego czasu pisma sądowe zwraca się do urzędu pocztowego miejsca nadania celem wydania ich sądowi który pisma te nadał.

§ 13. Odbiorca przesyłki listowej za zwrotnem poświadczeniem odbioru stwierdza jej doręczenie własnoręcznym podpisem na zwrotnem poświadczeniu odbioru, ze wskazaniem daty doręczenia (część 1 poświadczenia)

Jeżeli odbiorcą przesyłki jest adresat, to organ doręczający pozostawia w części 2 poświadczenia ustępy a) i c) i, po skreśleniu ustępów b) i d) oraz części 3, umieszcza swój podpis pod treścią części 2. Natomiast w razie doręczenia zastępczego (§§ 8 — 10) organ doręczający wpisuje w części 2 poświadczenia w ustępie b) nazwisko odbiorcy, z zaznaczeniem jego charakteru, przez przekreślenie zbędnych wyrazów, pozostawiając ustęp c), a po skreśleniu ustępów a) i d) oraz części 3 umieszcza swój podpis pod treścią części 2.

Jeżeli odbiorca jest niepiśmienny lub odmawia podpisu, to organ doręczający pozostawia w części 2 poświadczenia — zależnie od tego, komu pismo doręczył — ustępy a) lub b), skreśla ustęp c), w ustępie d) zaznacza przyczynę braku podpisu odbiorcy przez skreślenie wyrazów niewłaściwych i wpisuje datę doręczenia, a po skreśleniu części 3, umieszcza swój podpis pod treścią części 2.

W razie złożenia pisma za zwrotnem poświadczeniem odbioru w urzędzie gminnym lub pocztowym (§ 12) organ doręczający skreśla w poświadczeniu część 1 i 2 w całości, a po wypełnieniu części 3 ze skreśleniem wyrazów nieodpowiednich, umieszcza swój podpis pod treścią części 3.

§ 14 Po dokonaniu doręczenia organ doręczający oddaje zwrotne poświadczenie odbioru, wypełnione w myśl § 13 pocztowemu urzędowi oddawczemu, który odsyła je w kopercie, jako przesyłkę zwykłą pod adresem urzędu pocztowego, w którym pismo nadano. Urząd ten doręcza zwrotne poświadczenie odbioru sądowi wysyłającemu za pokwitowaniem bądź w książce doręczonych uwiadomień (druk pocztowy) bądź w osobnym notatniku.

§ 15. Jeżeli pisma doręczyć nie można (np. adresat umarł, nie jest znany, nie jest wiadome jego miejsce pobytu i t. p.) urząd pocztowy zwraca je sądowi wysyłającemu z podaniem przyczyny niedoręczenia na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru. Pod tą uwagą organ doręczający umieszcza swój podpis, urząd zaś pocztowy odcisk datownika.

Jeżeli adresat zmienił miejsce zamieszkania w obrębie tej samej miejscowości lub w obrębie tego samego okręgu doręczeń, przesyłkę doręcza się pod nowym adresem. W pozostałych przypadkach, zwraca się przesyłkę sądowi wysyłającemu, z zaznaczeniem, że „Adresat wyprowadził się do . . .“, jeżeli miejsce pobytu adresata jest znane urzędowi pocztowemu.

§ 16. Jeżeli zwrotne poświadczenie odbioru nie nadejdzie do sądu (prokuratury) w ciągu dni 14, sędzia (prokurator) zarządza doręczenie nowego pisma.

Reklamacje z powodu dokonania wadliwych pokwitowań na zwrotnem poświadczeniu odbioru, lub innych nieprawidłowości, zaszłych przy doręczeniu (wzór Nr. 4), należy kierować do tego urzędu pocztowego, który doręczenia dokonał.

Gdy zajdą powody do innych zażaleń na organ pocztowy, należy zwracać się do właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

§ 17. Przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują również w sądowem postępowaniu egzekucyjnem co do pism, wysyłanych przez komorników do stron i uczestników i ich zastępców oraz do biegłych i świadków, z tem jednak zastrzeżeniem, że przepisu o kredytowaniu opłat pocztowych nie stosuje się do komorników. Pisma komorników podlegają taryfowym opłatom pocztowym, uiszczanym przy nadaniu, z wyjątkiem zamiejscowych pism w sprawach egzekucyj grzywien i innych należności sądowych, które to pisma są wolne od opłaty pocztowej. Pisma te winny być na stronie adresowej koperty zaopatrzone w napis: „Na wezwanie sądu“, niezależnie od napisów przewidzianych w § 4.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Z dniem tym tracą moc rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości i Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 25 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 384) i z dnia 12 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 351) oraz wszelkie przepisy, wydane w sprawach, unormowanych niniejszem rozporządzeniem. Dotychczasowe pocztowe książki nadawcze mogą być nadal używane do czasu zastąpienia ich nowemi.

Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski
Minister Poczt i Telegrafów: Boerner.

(Przedruk z Dz. U. Poz. 973 z dnia 31. XII. 1932 r. Nr. 118.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pro nobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8